

1. Okolje grupe uporabnikov. To okolje velja za vse uporabnike v okviru ene grupe. Ponavadi so to uporabniki, ki delajo v isti bazi podatkov. Zato je tudi oznaka labela sestavljena iz oznake področja baze podatkov in trimestne številke grupe. Primer:

```
<ESC>§4w
$APLIKA_210: !===== logična imena za bazo APL
$ DEFINE/GROUP APLI_MAS DS1:§2106
$ DEFINE/GROUP APLI_VAR DS2:§2106
$ DEFINE/GROUP APLI_VAR1 DS2:§2106
$ DEFINE/GROUP APLI_DAT DS2:§APLI.DAT6
$ DEFINE/GROUP APLI_EXE DSO:§APLI.EXE6
$ DEFINE/GROUP APLI_COM DSO:§APLI.COM6
$ goto exit
$APLIKA_210_exit:
<ESC>§2w
```

Zaradi hitrosti izvajanja testiramo, če je bil ta del procedure že kdaj klican, saj vse velja na nivoju grupe. Definiramo vsa skupna logična imena, ki jih bodo uporabljale vse aplikacije v grupi.

Postopek ponovimo za vsako grupo podatkov posebej.

2. Okolje aplikacije. Pri tem opišemo okolje za samo aplikacijo. Vse definicije veljajo na procesnem nivoju.

```
$APLIlogin: !=====logična imena za aplikacijo APLI
$ define APLI_ext ds2:§APLI.pom6
$ define APLI_tmp ds2:§APLI.pom6
$ define APLI_1st ds2:§APLI.1st6
$ define APLI_cob ds0:§APLI.cob6
$ define APLI_pom ds0:§APLI.pom6
$ define APLI_lib ds0:§APLI.lib6
$ define APLI_log ds0:§APLI.log6
$ define APLI_dok ds0:§APLI.dok6
$ goto exit
$APLIlogin_exit:
```

3. Logična imena za diske. Vsakemu fizičnemu disku priredimo enega ali več logičnih imen, naj bi imeli naslednjo sktrukturo: DSx, kjer je x zaporedna številka. S tem naj bi ločili zaključene dele podatkov na računalniku, obenem pa pri uporabi teh logičnih imen za diske ni problemov pri prenosu aplikacij.

Primer: